

Bekendtgørelsen vil indeholde forbud mod hold af farlige dyr, eksempelvis store kattedyr som løver, tigre, leoparder mv., bjørne, ulve, krokodiller og giftslanger.

Justitsministeriet vil i den forbindelse overveje, om der i øvrigt findes dyr, som bør være omfattet af et sådant forbud, enten fordi de kan skabe frygt, eller fordi de vanskeligt kan holdes i fangenskab på dyreværns-mæssigt forsvarlig måde.

Arbejdsgruppen vedrørende hold af farlige dyr mv. har foreslået, at hold af dyr, som kan skabe frygt, eller som vanskeligt kan holdes i fangenskab på dyreværns-mæssigt forsvarlig måde, alene må ske med politimesterens (politidirektørens) tilladelse.

Det er Justitsministeriets opfattelse, at en sådan til-ladelsesordning udover at fremstå som ganske bu-reaukratisk ville indebære en uforholdsmæssig stor administrativ belastning for politiet. Justitsministeriet finder samtidig, at de dyreværns-mæssige og sikker-hedsmæssige hensyn, som en sådan ordning ville til-godese, kan varetages ved at udnytte den gældende bemyndigelse i dyreværnslovens § 4, stk. 1. Efter denne bestemmelse kan justitsministeren fastsætte regler om dyrs opholdsarealer og opholdsrum og om inventaret heri, herunder at opholdsrum og inventar skal godkendes, før det tages i brug.

Det er derfor hensigten i medfør af § 4, stk. 1, at fastsætte regler om, at visse dyr, der ikke omfattes af et forbud, kun må holdes i bure eller lignende, som er sikkerhedsmæssigt og dyreværns-mæssigt forsvarlige.

Justitsministeriet finder, at det foreslåede råd vil være velegnet til at yde ministeriet bistand ved udarbejdelse og senere revision af sådanne regler, der fast-sættes i henhold til § 4, stk. 1, og § 10. Denne bistand kan f.eks. bestå i rådgivning med hensyn til afgræns-ningen af de dyr, der bør være omfattet af et forbud, og de dyr, der må holdes i bure eller lignende.

Det er endvidere hensigten at udarbejde en bekendt-gørelse i medfør af dyreværnslovens § 18, stk. 2, om indretning og drift af dyrehandler. Rådet vil ligeledes være velegnet til at rådgive i forbindelse hermed, lige-som det er hensigten at inddrage rådet ved en eventuel senere revision af reglerne om zoologiske haver mv.

Yderligere findes der at være behov for rådets bi-stand i forbindelse med politiets varetagelse af opgaver i henhold til de nævnte bekendtgørelser, f.eks. kontrol og godkendelse af lokaler og bure mv., og op-gaver i henhold til allerede gældende regler, f.eks. til-ladelser til zoologiske haver og dyrehandler mv.

3.2. Aflivning af dyr

Efter § 10, stk. 1, kan justitsministeren forbyde hold af visse farlige dyr mv. Denne bemyndigelse tænkes som nævnt ovenfor udnyttet til at forbyde hold af en række farlige dyr mv.

Hvis politiet herefter konstaterer, at et sådant farligt dyr alligevel holdes, skal politimesteren (politidirek-tøren) eventuelt i samarbejde med ejeren af dyret for-søge at afsætte dyret til anden side, f.eks. til en zoolo-gisk have eller lignende.

Såfremt det pågældende dyr imidlertid ikke afsæt-tes, er det Justitsministeriets opfattelse, at politimeste-ren (politidirektøren) bør have adgang til at træffe af-gørelse om, at dyret skal aflives. I den forbindelse kan politimesteren (politidirektøren) sætte sig i besiddelse af det pågældende dyr, herunder f.eks. afhente dyret med henblik på aflivning.

Aflivning skal i givet fald foretages af en dyrlæge.

3.3. Anvendelse af Det Europæiske Fællesskabs for-ordninger

EU har hidtil primært fastsat regler på dyreværns-området i form af direktiver. Regler fastsættes imid-ler tid nu tillige i form af forordninger, og der er på den baggrund behov for at kunne fastsætte supplerende regler vedrørende anvendelsen af forordningerne. Der kan f.eks. være behov for at fastsætte, hvilke myndig-heder der skal meddele godkendelser, føre tilsyn o.lign. i henhold til bestemmelser i forordningerne.

Efter Justitsministeriets opfattelse er det således nødvendigt at få en adgang til at fastsætte bestemmel-ser, der sikrer anvendelsen af forordninger på dyre-værnsområdet. En lignende bemyndigelse for så vidt angår gennemførelsen af direktiver blev indsat i lo-vens § 4 a ved lov nr. 183 af 14. april 1993 om ænd-ring af dyreværnsloven.

Ved ændringsloven fra 1993 blev der endvidere i § 24 a indført en adgang for Veterinærdirektoratet m.fl. til at foretage kontrol af overholdelsen af direk-tiver. Det er Justitsministeriets opfattelse, at der lige-ledes kan være behov for umiddelbart at kunne foreta-ge en tilsvarende kontrol af overholdelsen af bestem-melser i forordninger. Justitsministeriet foreslår der-for, at bestemmelsen i § 24 a også skal omfatte Det Europæiske Fællesskabs forordninger.

Det bemærkes, at justitsministeren allerede i med-før af lovens § 28, stk. 6, er bemyndiget til at fastsætte regler om straf for overtrædelse af forordninger.

3.4. Gebyr

Dyreværnsloven indeholder en række bestemmel-ser, hvorefter der kan meddeles tilladelse, godkendel-